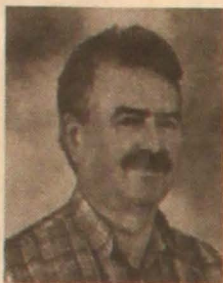

ΒΛΑΧΟΦΩΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ (2)

Καταγωγή - γλώσσα - Ιστορία - Βιβλίο του Ορέστη Δ. Κουρέλη

**Του Τσιαμήτρου
Γιάννη,
εκπαικτικού,
χοροδιδασκάλου**

(συνέχεια από το προηγούμενο σημείωμα).

Σημαντικό είναι το σχόλιο του συγγραφέα σχετικά με την γλώσσα και την εθνότητα των Βλάχων στις σελ.53-54 : « Όσον αφορά στην πίστη κάποιων ότι, οι Βλάχοι δεν είναι ούτε Έλληνες, ούτε Ρουμάνοι, ούτε Ιταλοί άποικοι, που ήλθαν, εγκαταστάθηκαν και ρίζωσαν στον περί την Πίνδο χώρα, αλλά ότι είναι Βλάχοι και ανήκουν στο βλάχικο έθνος, αυτό πρέπει να το αποδείξουν. Υπήρχε βλάχικο έθνος; Κι αν υπήρχε, πού είναι ή ποια ήταν η κρατική του υπόσταση; Ποιες λέξεις -έστω ελάχιστες- του βλάχικου λεξιλογίου έχουν τις ρίζες τους στη βλάχικη γλώσσα; Ποιος ιστορικός αρχαίος-Έλληνας ή ξένος αδιάφορο-κάνει μνεία ή υπαινίσσεται έστω την ύπαρξη βλάχικου φύλου; Στην βλάχικη γλώσσα δεν υπάρχει δόκιμο αντίστοιχο του όρου 'Έθνος'. Η έννοια έθνος αποδίδεται με τις λέξεις που δανείζο-

νται από γλώσσας άλλων εθνών, όπως miletea armaneasca (από το τούρκικο millet), Iaou armanescu (από το ελληνικό 'λαός'). Σήμερα η πλειονότητα των Ελλήνων και ξένων επιστημόνων δέχεται ότι η διαμόρφωση της βλάχικης γλώσσας συντελέστηκε στην βαλκανική, δηλαδή νότια του Δούναβη. Υπάρχει επίσης η στέρεα πίστη ότι η διάδοση της λατινογενούς αυτής γλώσσας στην Δακία πρέπει να έγινε μέσα από τα βόρεια παρακλάδια της Εγνατίας Οδού».

Επίσης αναφέρει την άποψη των Κατσάνη-Ντίνα από το βιβλίο 'οι Βλάχοι των Σερρών και της Ανατολικής Μακεδονίας', σελ. 23 ότι «Η μεγαλύτερη επίδραση που δέχθηκε η Κουτσοβλαχική προέρχεται από την ελληνική γλώσσα και παιδεία. Ιδιαίτερα τα γλωσσικά, που ενσωματώθηκαν από την αρχαία Ελληνική στην Κουτσοβλαχική, μας πείθουν ότι οι εκλατινισμένοι Βλάχοι πρέπει να είχαν ως αρχική μητρική την Ελληνική».

Ο συγγραφέας θεωρεί ότι δεν υπάρχουν μνημεία, που να θυμίζουν ή να υπνοούν ύπαρξη ιδιαίτερης βλάχικης εθνικής παρουσίας και ότι, καθόλη την διάρκεια της παρουσίας τους, οι Βλάχοι πρέπει να ήταν δίγλωσσοι (Mathias Gyoni Καθηγητής Παν. Βουδαπέστης). Συμφωνεί με την άποψη του συγγραφέα, ιστορικό Αντ. Κολτσιδά ότι οι Ρουμάνοι οφείλουν την γλώσσα τους στους βλαχόφωνους Έλληνες και όχι το αντίστροφο (πρώτα έχουμε εκλατινισμό στα Ν.Α. της Βαλκανικής και μετά στην Δακία)/. Μάλιστα, σύμφωνα με την άποψη του ακαδημαϊκού Αγαπητού Τσομπανάκη ('Μακεδονία και Μακεδόνες, Νέα Εστία 132, 1999, 64α), επισημαίνεται έναρξη λατινοφωνίας και πριν ακόμα από την εποχή της Ρωμαϊοκρατίας στην Ελλάδα.

Ο κος Κουρέλης επιμένει ότι οι Βλάχοι, οι οποίοι είναι δίγλωσσοι (ή κάποιοι από αυτούς μπορεί να έχασαν τη γλώσσα τους), δεν έχασαν ούτε αρνήθηκαν την ελληνική τους καταγωγή. Το ότι χρησιμοποίησαν, δηλαδή για ανάγκες καθημερινές και επικοινωνιακές μια ξένη προς την μητρική τους γλώσσα τότε, δεν σημαίνει ότι απώλεσαν το ελληνικό τους φρόνημα.

Σε άλλο κεφάλαιο σχετικά με τους Βυζαντινούς Χρονογράφους (Κεκαυμένος, Χαλ-

κοκονδύλης, κλπ), οι οποίοι πιστεύουν σε κάθοδο Δακών ή εγκατάσταση Ρωμαίων αποίκων στην Ελλάδα, ο συγγραφέας ανπιπαραβάλλει την άποψη του ακαδημαϊκού Κεραμόπουλου, ο οποίος θεωρεί τους χρονογράφους αυτούς ως άκριτους ιστορικούς, που δεν έχουν επίγνωση του ιστορικού τους καθήκοντος και ούτε είχαν στην διάθεση τους βιβλιοθήκες αντίξεις του σκοπού που επεδίωκαν. Ο Κεραμόπουλος, τονίζει ο συγγραφέας, με επιστημονική ακρίβεια, που στηρίζεται σε αδιάσειστα στοιχεία, αποδεικνύει ότι οι Δάκες, όχι μόνον δεν είχαν μετακινηθεί από την πατρίδα τους, αλλά εκλατινίσαν και άλλους λαούς. Στο τέλος του κεφαλαίου, ο συγγραφέας επισημαίνει και είναι προς τιμή του αυτό ότι, σχετικά με την καταγωγή των Βλάχων, ο επιστημονικός κόσμος ακόμα δεν έχει καταλήξει σε σίγουρα συμπεράσματα και ότι για εμάς, που δεν αμφιβάλουμε την ελληνική καταγωγή των Βλάχων, η έρευνα θα τεκμηριώσει και θα θεμελιώσει πιο πολύ τις απόψεις μας και θα αποστομώσει και εκείνους, που προτείνουν διαφορετικές θεωρίες. Με λίγα λόγια μας λέει ότι, με την έρευνα εμείς δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα γιατί η έρευνα των τελευταίων ετών μας δείχνει τον δικό μας δρόμο (ελληνική καταγωγή των Βλάχων).

Στο επόμενο κεφάλαιο (προσπάθεια για την ανεύρεση της αλήθειας), ο κος Κουρέλης τονίζει κάτι, που φαίνεται πολύ λογικό (σελ. 83-84): Η ιστορική πραγματικότητα έχει αποδείξει ότι η ελληνική γλώσσα στην αναμέτρησή της με την λατινική πάντοτε υπερείχε. Παράδειγμα το Βυζάντιο. Εκεί που ηττήθηκε η ελληνική από την λατινική, ήταν τα μέρη όπου δεν υπήρχαν κέντρα παιδείας και η λατινική επικράτησε ως γλώσσα πολιτικής και στρατιωτικής διοίκησης. Και τέτοια μέρη ήσαν οι ορεινές περιοχές, που δεν υπήρχαν σχολεία για να διδάσκεται σε αυτά μια επίσημη γλώσσα, όποια και να ήταν αυτή! Έτσι προέκυψε το κράμα του ελληνολατινικού ιδιώματος, τα βλάχικα. Το ότι στην αρχή η ελληνική, ως ανώτερη γλώσσα, υποχώρησε ήταν γιατί οι Έλληνες στην προσπάθειά τους να επικοινωνήσουν με τους κατακτητές, να ικανοποιήσουν προσωπικές φιλοδοξίες και συμφέροντα, λατινοφώνησαν, δηλαδή βλαχοποιήθηκαν (του Ρωμανιστή Αχ. Λαζάρου, ο οποίος ισχυροποιεί αυτή την θέση, αναφέροντας τον Hertzberg).

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΕΧΝΩΝ

Συναυλία αφιέρωμα στον Σταύρο Ξαρχάκο

από τον Δικηγορικό Σύλλογο Βέροιας

Τραγουδούν η Μάγδα Πένσου και ο Δημ. Δομενικιώτης

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Βέροιας, στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων που ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2011, διοργανώνει ΣΥΝΑΥΛΙΑ – ΑΦΙΕΡΩΜΑ στο μεγάλο Έλληνα συνθέτη ΣΤΑΥΡΟ ΞΑΡΧΑΚΟ, το Σάββατο 24 Μαρτίου 2012, στις 9 μ.μ, στο Χώρο Τεχνών του Δήμου Βέροιας, με την υποστήριξη της ΚΕΠΑ Δήμου Βέροιας.

Τα τραγούδια του συνθέτη θα ερμηνεύσουν οι Μάγδα Πένσου και Δημήτρης Δομενικιώτης με τη σύγχρονη προβολή οπτικού υλικού από τον Ελληνικό Κινηματογράφο. Στην εκδήλωση συμμετέχει η Χορωδία του Συλλόγου Φίλων